

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les famílies reclamen diàleg per evitar la vaga educativa

■ L'Affac reclama als sindicats i el Departament que acostin posicions i pensin en el benestar de l'alumnat ■ Demana a Educació que concreti com invertirà els 12 milions de la intensiva de setembre

R.M.B.
BARCELONA

Les Associacions Federades de Famílies d'Alumnes de Catalunya (Affac), que representen més de mig milió de famílies, reclamen als sindicats i al Departament d'Educació que dialoguin per evitar la vaga de cinc dies anunciada pels sindicats divendres. La presidenta de l'Affac, Belén Tascón, va instar ahir a "restablir el diàleg" per "acostar posicions". Va afirmar que respecta que els sindicats plantegin fer una aturada, però va assegurar que la federació vol "treballar perquè això no es produeixi" i va reclamar que es tingui en compte les famílies. Així ho va plantejar en una entrevista ahir a Catalunya Ràdio, en què va defensar que cal parlar amb tota la comunitat educativa per evitar la vaga, "pensant en el benestar de l'alumnat". Els sindicats van anunciar divendres

Reunió entre els sindicats i el conseller d'Educació divendres, durant el tancament sindical al Departament ■ ACN

una vaga de cinc dies al març, les dates de la qual s'han de concretar, contra l'avançament del curs escolar sense diàleg i per l'increment de la inversió a l'educació i la reversió de les retallades.

Tascón va retreure al Departament que hagi decidit avançar el curs sense debat previ ni amb treballadors ni amb les famílies. L'Affac és una de les entitats agrupades en el Marc Unitari de la Comunitat

Educativa, que divendres va advertir de pèrdua de confiança cap al Departament per la "política que està impulsant" de prendre decisions sense consultar amb la comunitat educativa. Ha molestat es-

pecialment que no informés el Consell Escolar de Catalunya (CEC), en què es troba representada tota la comunitat educativa, i el dictamen del qual és obligat per publicar l'ordre del calendari escolar. El

conseller compareixerà avui a petició pròpia en un ple extraordinari del CEC.

Tascón hi va afegir que l'Affac és conscient que cal "millorar" la jornada educativa, sobretot pel que fa a l'estona lliure dels migdies i a l'horari de l'ESO, però amb un debat "en conjunt" per consensuar un model que s'ajusti a les característiques i les necessitats de la societat catalana. La presidenta de l'Affac va explicar que l'entitat no està d'acord amb la jornada intensiva del setembre perquè la veu com "una privatització del temps educatiu". Tascón va demanar que Educació concreti com invertirà els 12 milions d'euros que dedicarà a finançar l'hora de la tarda que es cobrirà amb extraescolar perquè no canviï l'horari de permanència de l'alumnat a les escoles.

D'altra banda, el portaveu de Ciutadans al Parlament, Nacho Martín Blanco, va declarar ahir que l'avançament del calendari escolar és "una cortina de fum" del conseller d'Educació, Josep González-Cambay, i del govern per no "acatar la sentència del 25% de castellà" als centres educatius. Va considerar que la decisió d'avançar l'inici escolar és "precipitada" i va criticar que "no s'hagi tingut en compte la comunitat educativa". ■

Cuevillas diu que Borràs té detractors a JxCat

■ El diputat assegura que pel cas Juvillà a Junts hi havia diferents estratègies

Redacció
BARCELONA

El diputat de JxCat al Parlament Jaume Alonso-Cuevillas ha afirmat que l'aposta per la "confrontació" de la presidenta de la cambra, Laura Borràs, pel cas Juvillà no generava consens al partit: "Si la pregunta és si tothom a Junts subscriu l'estratègia, la resposta és que probablement no", diu, i afirma: "A Junts hi ha gent que no li té simpatia, a la

presidenta Borràs." El diputat de Junts i advocat, que va agafar projecció pública com a membre de l'equip de defensa de Carles Puigdemont, assegura en una entrevista que ahir publicava el diari digital *El Món* que "quan hi ha un sector de Junts, liderat per Borràs, que vol anar a la confrontació, no té suport dels altres, i tampoc intern".

Cuevillas creu que "l'objectiu prioritari" ara mateix de JxCat "no és mantenir l'estabilitat del govern", si és per "continuar fent autonomisme". "No té gaire sentit", diu a *El Món*, i assegura que ERC i Junts "competeixen pel poder i

prioritzen els interessos partidistes al davant de l'estratègia de país". Alhora, critica que ERC opti "per la taula de diàleg...".

Malgrat les desavinences dels partits del govern i que l'independentisme està travessant un moment baix, perquè la gent està desmobilitzada, emprenyada amb els partits i frustrada, Cuevillas està convençut que "ningú ha deixat de ser independentista i el dia que hi hagi un camí clar la gent hi serà. La independència és inevitable i la veurem dins d'aquesta dècada. Però patirem molt; se'ns farà llarg, el camí. L'adversari és molt poderós".

Borràs i Cuevillas, el 2 de febrer al Parlament, amb el cas Juvillà sobre la taula ■ Q. GARCÍA / EFE

El diputat repassa el congrés que Junts ha de fer aquest mes de juliol, tal com marquen els estatuts, i admet que "hi ha una batalla pel lideratge", però opina que "Laura Borràs és la persona amb més carisma i seguiment" dins

del partit. Recorda que l'actual executiva complirà al juliol els dos anys de mandat, i que per tant s'ha de fer el congrés: "S'hi confrontaran formes d'entendre quina ha de ser l'acció política." L'advocat assegura que aleshores serà el

moment d'"aclarir l'estratègia" que proposa cada candidat a secretari general, i també a la presidència del partit, en cas que l'actual líder, Carles Puigdemont, "acabi centrant-se en el Consell per la República". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Xoc amb l'Estat per la llei que unifica el cànon de residus

La normativa estatal, ara en tramitació al Senat, podria eliminar els impostos finalistes catalans implantats el 2004 ■ ERC està impulsant un front institucional per exigir-ne el blindatge

Un camió fent el buidatge d'un contenidor de residus a Ripoll l'agost passat ■ RAMON ESTEBAN

Jordi Alemany
BARCELONA

S'albira en breu un nou xoc entre el govern català i l'espanyol que augmentarà la llista de greuges per a futures negociacions, bilaterals o no, entre els executius. En aquesta ocasió, relacionat amb la recollida de residus i, més concretament, amb la possibilitat que el govern català perdi els cànon que aplica als ajuntaments per la gestió de la fracció resta, que no es recull selectivament, i també per la gestió dels residus generats als sectors industrial i de la construcció, que va començar a aplicar el 2004, si el Senat dóna llum verd a la llei de residus i sòls contaminats per a una economia circular i que inclou aplicar un únic cànon estatal.

Aquesta nova llei i la figura impositiva neixen de la necessitat de complir les directives europees per reduir el residus fins a arribar a un 65% recollits selectivament i s'inclou en el pla de recuperació, transformació i resiliència vinculats als fons europeus.

La xifra

71,6

euros per tona de residus i any està previst que paguin els ajuntaments el 2024 per portar-les als abocadors.

La frase

“El cànon de residus per a nosaltres és importantíssim i cabdal i per això exigim que es blindi”

Teresa Jordà
CONSELLERA D'ACCIÓ CLIMÀTICA

La data

23.12.21

El Congrés va aprovar amb els vots en contra d'ERC, el PDeCAT i la CUP la nova llei de residus que ara està al Senat.

Mocions als ajuntaments i manifest dels ecologistes

Fa mesos que hi ha mobilització política i social davant el que es considera una “amença” competencial, la que suposarà la llei espanyola de residus. La diputada republicana Mònica Palacín explica al Parlament fa unes setmanes que entitats ecologistes, patronals, cambres de comerç, sindicats, gremis,

consellers, conselleres, ex-consellers, diputats i alcaldes ha signat un manifest en defensa del cànon català, que s'ha traduït en mocions o acords de portaveus aprovats en molts ajuntaments perquè són conscients que no tenir-lo “tensionarà molt més del que ja ho estan els pressupostos municipals”, explicava

Palacín. La Federació Ecologistes de Catalunya i la Plataforma Ciutadana Residu Zero, que agrupen diferents entitats, van ser les impulsores del manifest en defensa del cànon, recordant que la Generalitat en depèn, i de l'augment progressiu del seu preu, per fer la planificació de les polítiques.

Per no perdre'ls, l'Estat vol que s'apliqui a totes les comunitats. El problema d'aquesta nova centralització i del cafè per a tothom és que va en detriment d'aquelles comunitats que han fet els deures amb anterioritat, en especial Catalunya, que va ser pione-

ra en implantar-lo el 2004, ja que l'impost estatal no serà finalista a diferència del que aplica ara la Generalitat, que el que recapta es destina al fons de gestió i es retorna en subvencions per la valoració de residus a les empreses i el finançament d'infraes-

tructures de gestió dels residus als ens locals, entre d'altres.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, Teresa Jordà, ja advertia el dia 8 passat al Parlament de l'amença de la llei que es va aprovar al Congrés el 23

de desembre perquè “suposa retrocedir en un camí que ja fa anys que tracem, amb el perill que això suposi un efecte desincentivador per al món local”. La seva implantació amb els anys ha permès millorar la recollida selectiva passant de percentatges d'un 30% als actuals d'un 46%. Només amb el cànon de residus municipals s'han recaptat 647 milions, que se sumen els 36 milions de l'industrial i els 34 del de la construcció, que s'han revertit en instal·lacions com per exemple 250 plantes de compostatge. Perdre el sistema impositiu propi podria condicionar molt la redacció de la llei de residus catalana que es vol aprovar aquesta legislatura.

Esmenes

Els partits catalans (ERC, el PDeCAT i la CUP) van intentar negociar sense èxit amb el Ministeri d'Hisenda perquè respectés la particularitat dels tipus impositius de cada territori i no s'envaïssin competències. Ara, tant JxCat com ERC han presentat esmenes en la seva tramitació al Senat, que ha de donar el vistiplau a la llei amb modificacions o no abans del 28 de març per tornar-la al Congrés. ERC, com ja va demanar Jordà, vol que es blindin els cànon catalans i presentarà una moció al ple d'aquesta setmana al Parlament en la qual demana fer un “front comú institucional” davant del govern espanyol, recordant que la figura impositiva va néixer amb un “ampli consens polític i social” a Catalunya. El PDeCAT, després de l'aprovació al Congrés, va registrar una proposició de llei d'articulat únic per permetre que l'impost se cedeixi a les comunitats, com ja es fa amb el de transmissions i el de successions, i puguin “modificar les càrregues” o les bonificacions”, explicava el diputat Sergi Miquel. ■

TANTXTANT

Jaume Argerich

Alcarràs

Passant avui pel 22@ pensava com contrasten les obres i la vitalitat que s'hi veu amb el missatge de pessimisme i decadència que emeten el poder català i espanyol.

Les nostres elits esgotades ens diuen que tot està molt malament per defensar-se. Al cap i a la fi, si tan fotuts estem, ja ens semblarà normal tenir uns líders tan mediocres sense projecte de futur. Políticament no hi ha res com dir a la gent que estan enfonsats perquè les coses no tornin a sortir de mare.

La realitat, però, és tosuda. Les xifres indiquen que el país surt de la covid prou bé, creant ocupació a bon ritme, l'ecosistema emprenedor es dobla en 5 anys i el mercat d'oficines està en màxims. I no només econòmicament. Mentre ens intenten fer empassar uns Goya de qualitat discreta, una pel·lícula feta sense mirar cap a Madrid guanya la Berlinale (Alcarràs). El país està en forma, però les seves elits estan cerebralment mortes des de fa 20 anys. Els polítics autonomistes, els empresaris que llegeixen *Expansión* en lloc del *Financial Times* o els de la cultura provincial amb productora subvencionada. Parlar amb qualsevol d'ells és tot un *flashback* a 1992.

És aquesta una situació sostenible? Al meu entendre, no. El poder ha d'inspirar i liderar, i 20 anys sense idees noves s'acaben notant. Les grans línies del país d'avui es van definir totes al segle passat: el mateix 22@, el corredor mediterrani, la indústria exportadora. Cal marcar un canvi de rumb en molts àmbits que aprofiti les forces individuals que mostra el país en lloc de menystenir-les per complex d'inferioritat. Cal fer net en les elits catalanes, segur que entre els gairebé 200.000 catalans que han hagut d'emigrar els últims anys cap a països més avançats hi ha talent i idees noves. Repesquem-lo.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Agnès Lladó Presidenta del Consell de Governos Locals

“Cal ser els ulls de la Generalitat al territori i la veu municipal a dins”

ANÀLISI · “Al país li falta el que sabem fer les alcaldesses i els alcaldes: teixir xarxes de complicitat, parlar amb tothom i generar consensos”

TRANSFORMAR · “S’ha de definir millor qui fa què: qui executa què i qui es responsabilitza de què, i decidir per consens com podem finançar-ho”

Joan Puntí
FIGUERES

De què la responsabilitza el nou càrrec de presidenta del Consell de Governos Locals?

Em responsabilitza per tirar endavant el Consell de Governos Locals, perquè sigui una eina intermediària amb el govern de la Generalitat. El Consell de Governos Locals ha de ser els ulls de la Generalitat al territori i la veu dels municipis a la Generalitat. La meua responsabilitat és que aquesta eina funcioni. Aquesta eina es va posar en marxa l’any 2010, però no va acabar de funcionar i ara es reactiva. És una eina estatutària, és a dir, té tota la legitimitat que dona l’Estatut d’Autonomia, i ha de ser l’eina que ajudi el nou municipalisme català a poder fer arribar totes les necessitats que hi ha al territori, que és plural i divers, a la Generalitat per obtenir recursos necessaris.

Aquest era un òrgan que gairebé no s’havia posat en funcionament.

No havia agafat velocitat i, per tant, en aquest any i mig els presidents, vicepresidents i membres de la permanent han desenvolupat un reglament que reguli com funciona, definir l’estructura que l’ha de fer funcionar, esbossar un pressupost i obtenir els recursos. És una eina de dret públic en comparació amb l’Associació Catalana de Municipis (ACM) i la Federa-

ció de Municipis de Catalunya (FMC), que són eines privades i amb les quals hem de treballar de manera conjunta.

Qui en forma part i quins són els membres nats?

Està format per 100 alcaldes i alcaldesses i hi ha uns membres nats com ara els presidents de les diputacions, els presidents de les entitats municipalistes FMC i ACM, i també l’alcaldessa de Barcelona. Després, també hi ha alcaldes i alcaldesses de tot el territori. Per ser-ne membre, és requisit imprescindible presidir un ajuntament. Hi ha representació dels partits que han obtingut més d’un 5% dels vots en les darreres eleccions municipals i el seu mandat va de municipals a municipals.

Què els dona temps a fer?

En aquest any i mig, l’objectiu que ens hem proposat és posar unes bases fermes i sòlides perquè, a partir de les eleccions municipals del 2023, sigui una eina plenament desenvolupada que pugui dur a terme la seva tasca. Reglament, estructura i pressupost.

La consellera Vilagrà demanava el desplegament del reglament de funcionament i discernir si era útil la llei de governos locals. En deu anys ja no serveix?

El món canvia i els governos locals això ho sabem bé, perquè el municipalisme català ha anat canviant a mesura que han anat canviant les neces-

sitats dels veïns i veïnes. Per exemple, parlàvem de l’ACM i l’FMC com a membres nats, però no hi ha l’Associació de Micropobles. Aquesta podria ser una de les actualitzacions. Com n’hi pot haver d’altres. Precisament la pandèmia, com reflectia en el meu discurs de constitució, ens ha fet veure que els municipis som certament l’administració més propera a la ciutadania. Durant la crisi sanitària, hem estat un dia de contenció de totes aquelles necessitats. Les institucions supramunicipals hi han arribat després que ho féssim els municipis. Tot això ho hauria de reflectir la llei de governos locals. L’analtzarem i la revisarem. Caldrà trobar-hi els matisos i actualitzar-la.

L’alcalde de Reus, Carles Peller, es va referir a la desproporció: un 65% de representació dels municipis de Barcelona i un 35% per a la resta.

Molt probablement, s’hauran de tenir presents també aquestes coses en aquest reglament que, a hores d’ara, el Consell de Governos Locals no té. És el que ens ha d’ajudar a tirar endavant i a posar en funcionament l’ens. Els partits que han obtingut més del 5% dels vots tenen una representativitat en funció de quins van ser els seus resultats, han decidit qui forma part d’aquest consell i és cert que s’ha de fer sempre des d’una visió d’equitat territorial. Per tant, el reglament el que ha de

fer és garantir que aquesta equitat territorial sigui plena.

El rescat d’aquest organisme s’ha de llegir com una voluntat de reforçar el municipalisme?

Jo crec que sí. El fet que reactivem aquest consell dota el municipi d’una eina per poder interlocutar amb la Generalitat i permet a la mateixa Generalitat disposar d’una eina d’interlocució vàlida. Això vol dir reforçar el municipalisme català. Reforçar-lo per poder-hi tenir aquells debats que compartim els alcaldes i alcaldesses quan ens trobem. Aquí no hi ha ni partidismes, ni partits ni ideologies, sinó que són necessitats compartides. Parlem de finançament, parlem de planificació d’infraestructures, parlem de competències. Aquests debats s’han de poder portar al si d’aquest consell com a representant del municipalisme català.

En el terreny dels encàrrecs, la consellera Vilagrà deia que aquest consell s’imposava co-governar el país. És molt ambi-

ció, això?

Ho hem de ser, d’ambiciosos. Aquest petit país està format per 947 municipis, en què hi ha des del micropoble més petit fins a una gran ciutat com Barcelona, passant per ciutats mitjanes i grans. Ciutats que han crescut molt, ciutats que no tant, on hem de poder tractar totes aquelles necessitats que hi ha. Aquests 947 municipis integren el país. Aquesta codecisió, aquesta cogovernança del país, no pot obviar el que està passant als municipis i les necessitats que tenen els municipis. La consellera, quan parla d’aquesta codecisió, es refereix precisament a això que practiquem: la política de teixir xarxa, de generar complicitats i grans consensos, i de bastir sempre ponts de diàleg. Al final, això és el que estem acostumats a fer les alcaldesses i els alcaldes als nostres municipis: parlar amb tothom i generar consensos per tirar endavant els projectes. Això és el que falta al nostre país. El fet de reactivar un ens com aquest, així com el

La republicana Agnès Lladó, alcaldessa de Figueres, fotografiada a la Rambla de la seva ciutat, a mitjan setmana passada
■ MANEL LLADÓ

Aquí no hi ha ni partidismes, ni partits ni ideologies, sinó que són necessitats compartides

fet que el govern de la Generalitat cregui en aquest òrgan, fa tenir l'esperança que el país pot anar a millor i els seus municipis, també.

Un òrgan amb 100 representants pot ser "àgil i efectiu"? Considero que sí. Pot ser un òrgan àgil i efectiu perquè hi ha una presidència, quatre vicepresidències i una permanent, de vint representants. Ha de ser àgil i efectiu en el sentit que hem de ser capaços de repartir les tasques i treballar d'una manera conjunta, col·laborant també amb altres feines que són imprescindibles. I em refereixo a les entitats també municipals, per tal de poder sumar tots junts i poder aconseguir els objectius que hem estat comentant, que és el que ens porta a formar part d'un òrgan no remunerat.

La tria de membres ha estat fruit del consens. Com ho lleix, això? Molt positivament. Un òrgan d'aquest tipus ha de ser fruit del consens. Els que em coneixen saben que m'agrada treballar en equip. Soc persona de poder parlar de tot i amb tothom. Puc empatitzar amb tothom i, sobretot, amb persones que no pensen igual que jo. Un consell de governs locals com aquest només podia ser fruit del consens, fruit de les moltes idees que hi ha en un país que és tan plural i divers. No em cansaré de dir-ho. Estic molt orgullosa que els companys m'hagin triat fruit del consens. Ara el que toca és treballar, treballar i treballar per poder-lo tirar endavant i que, a partir del 2023, el consell sigui un òrgan sòlid i sigui l'eina que el municipalisme necessita.

Es vol un millor finançament dels governs locals. Com? I quin? Com? Treballant-hi conjuntament amb les altres institucions. I quin? Ha de ser un finançament que realment compleixi les necessitats que els municipis tenen. Avui dia, els municipis afronten moltes com-

Els ajuntaments som sovint executors d'allò que decideixen altres òrgans. Ens hem de transformar en un actiu més

petències, que s'han d'assumir perquè ningú quedi enrere. Els municipis han d'estar molt més ben finançats que ara. El com i el quin és el que hem de treballar de manera conjunta i generant aquest gran consens.

Parlen de disposar de més competències. Quines? Molt sovint els ajuntaments tenim la competència d'executar, però no tenim la competència de decidir. En matèria de telecomunicacions, per exemple, o en matèria de serveis socials, entre moltes altres. Quan la consellera es referia a la codecisió, ho deia també en aquest sentit: els ajuntaments són molts cops executors d'allò que decideixen altres òrgans i hem de convertir-nos en un actiu més per decidir què està passant al nostre país. Aquí és on entren en joc les noves competències.

En el seu discurs, deia que aquest consell ha de ser una eina transformadora de Catalunya. Per transformar què? El territori. La nostra societat. Els nostres municipis canvien a mesura que canvien les necessitats dels nostres veïns i veïnes. Això explica la diversitat i la pluralitat dels diversos municipis del país. Transformar vol dir liderar el canvi que els nostres veïns i veïnes necessiten.

El primer tinent d'alcalde de Barcelona, Jordi Martí, feia notar que la despesa pública municipal a l'Estat espanyol no arriba al 12%, mentre que la mitjana europea és del 22% i a Dinamarca és del 40%. Com s'aconsegueix, això, aquí? S'ha de definir millor qui fa què: qui executa què i qui es responsabilitza de què, i decidir per consens com podem finançar-ho. Els municipis estan acostumats a teixir moltes xarxes, amb altres municipis, amb consells comarcals, amb diputacions, entre comarques... Si ens creiem que Catalunya és un país municipalista, hem de dotar els municipis de capacitat de codecisió al país. ■

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous, de 8 del matí a 3 de la tarda, i divendres de 8 del matí a 2 de la tarda

TEATRE DE LLORET

OFERTA 2X1 LIMITADA

A VUELTAS CON LORCA

amb Carmelo Gómez

Espectacle en castellà

Teatre de Lloret,

divendres 11 de març,

a les 20 h

Preu de l'entrada:

16 euros

SOC UNA

NOU

Teatre de Lloret,

diumenge 13 de març,

a les 17.30 h

Preu de l'entrada:

7 euros

VERNISSATGE

de Václav Havel

Teatre de Lloret,

divendres 4 de març,

a les 20 h

Preu de l'entrada:

10 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

SORTEIG ACONSEGUEIX 2 ENTRADES GRATUÏTES

VOX LUMINIS

Cicle Palau Òpera

Palau de la Música Catalana, dimecres 16 de març, a les 19 h

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins al dia 11 de març a les 12 h. Molta sort!

KALUMBA DE FRANK BAYER

La Gargola produccions teatrals

Sala La Planeta de Girona,

divendres 11 i

dissabte 12 de març,

a les 20 h

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 15 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

EL CRÈDIT VERSIÓ FEMENINA

Els rovellats de Cartellà
Campanya Teatre Amateur 2022

Sala d'Actes de Riudellots de la Selva, diumenge 6 de març, a les 18 h

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 14 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

MUSEU DE LA XOCOLATA DE BARCELONA

C. Comerç, 36 de Barcelona

De dilluns a dissabte, de 10 a 7 de la tarda.

Diumenges, de 10 a 3 de la tarda.

Es dimarts no festius el museu estarà tancat al públic

OFERTA 2x1
Preu de l'entrada: 6 euros

Cal presentar la targeta de subscriptor directament a les taquilles

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat